

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v senátě složeném z jeho předsedy [celé jméno řešitele] a přísedících MVDr. [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení] v hlavním líčení konaném dne [datum]

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], asistent pedagoga, trvale bytem [adresa obžalovaného],

je vinen, že

v době od října 2018 do konce roku 2019 v [obec], okres [okres], zejména v prostorách Základní školy, [ulice a číslo], [obec], ale i v okolí školní budovy a jinde, využívaje své pozice a autority asistenta pedagoga se nevhodně choval k nezletilé [celé jméno poškozené], [datum narození], žákyně 6. a od září 2019 žákyně 7. třídy základní školy, kterou nejméně v šesti případech pod záminkou opravy známky z matematiky odvedl do svého kabinetu, kde ji hladil po stehnech, osahával ji na hýždích a pod tričkem a podprsenkou na holých prsou a snažil se ji osahávat pod spodními kalhotkami na přirození, což se mu nepodařilo, neboť jej nezletilá odstrčila rukama, nezletilou dále líbal na krku a ústech, nejméně jedenkrát uchopil její ruku a tuto si přiložil na své ztopořené přirození, dále nejméně ve dvou případech na nezletilou čekal venku po vyučování, doprovázel na ulici [ulice], kde jí rozepínal podprsenku, sahal jí pod kalhoty na obnažené hýždě, pokusil se jí sáhnout pod oblečení na přirození, což se mu nepodařilo, neboť jej nezletilá odstrčila, a v hodinách výuky se dotýkal jejího těla s cílem vlastního sexuálního uspokojení, přičemž věděl, že nezletilá nedovršila 15 let a současně pak byla žákyní třídy, v níž jako asistent pedagoga působil,

tedy

jednak

dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil, a spáchal uvedený čin na dítěti mladším patnácti let zneužívaje svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu,

jednak

úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

jednak

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, 2 trestního zákoníku,

jednak

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) roků.

Podle § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výchovné a pedagogické práce s dětmi mladšími 15 let na dobu v trvání 5 (pět) roků.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v průběhu let 2018 až 2020 působil na Základní škole, [ulice a číslo] v [obec] jako asistent pedagoga, přičemž zde pomáhal méně přizpůsobivým žákům se zvládnutím výuky. Na Základní školu, [ulice a číslo] v [obec] chodila rovněž nezletilá žákyně [celé jméno poškozené], [datum narození]. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se jako asistent pedagoga věnoval i nezletilé [celé jméno poškozené], které pomáhal se zvládnutím učiva, poněvadž [celé jméno poškozené] projevovala závažné nedostatky s učením, což také vyplývalo ze sociálního prostředí, ve kterém žila.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v době nejméně od října 2018 do konce roku 2019 v [obec], okres [okres], zejména v prostorách Základní školy, [ulice a číslo], [obec], ale i v okolí školní budovy a jinde, využíval svého postavení asistenta pedagoga a nevhodně se choval k nezletilé [celé jméno poškozené], která byla od září 2018 žákyní 6. třídy a od září 2019 žákyní 7. třídy základní školy (od září 2020 nezletilá 7. třídu opakovala), kterou nejméně v šesti případech pod záminkou opravy známky z matematiky pozval do svého kabinetu, a zde ji následně hladil po stehnech, osahával ji na hýždích a pod tričkem a podprsenkou na holých prsou a snažil se ji osahávat pod spodními kalhotkami na přirození, což se mu však nepodařilo, poněvadž ho nezletilá odstrčila rukama. Obžalovaný dále nezletilou líbal na krku a ústech, v jednom případě uchopil její ruku a tuto si přiložil na své ztopořené přirození přes oblečení, přičemž nezletilá následně svoji ruku odtáhla. Obžalovaný nejméně ve dvou případech na [celé jméno poškozené] po skončení vyučování čekal venku před školou, poté ji doprovázel na ulici [ulice], kde jí rozepínal podprsenku, sahal jí pod kalhoty na obnažené hýždě, pokusil se jí sáhnout pod oblečení na přirození, což se mu nepodařilo, poněvadž ho nezletilá odstrčila a následně utekla. V hodinách výuky se obžalovaný dotýkal těla [celé jméno poškozené] s cílem vlastního sexuálního uspokojení, a byl si přitom vědom

toho, že [celé jméno poškozené] dosud nedovršila patnácti let a byla žákyní ve třídě, v níž jako asistent pedagoga působil. Obžalovaný rovněž v uvedené době prostřednictvím sociálních sítí nezletilé posílal různé zprávy, a to i se sexuálním podtextem, a rovněž ji vyzýval k setkání. [celé jméno poškozené] následně informovala své kamarádky o chování obžalovaného a posléze také svou třídní učitelku.

3. Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědí svědků [jméno] [příjmení], [celé jméno poškozené], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], Mgr. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], z výpovědí znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie MUDr. [jméno] [příjmení] a PhDr. [jméno] [příjmení], dále z fotodokumentace, prověrky výpovědi a fotodokumentace, výpisu z facebooku poškozené, protokolu o ohledání věci, profilové informace, protokolu o ohledání dat, facebookové komunikace, protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace, komunikace z mobilního telefonu a fotodokumentace, prověrky ve škole, dále z lékařských zpráv, vyhodnocení facebookové komunikace, fotografie facebookové komunikace, fotografie dveří kabinetu, náčrtku učeben, zprávy školy (a to i k tomu, který kabinet obžalovaný ve výše uvedeném období užíval) a nakonec i částečně z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného].

4. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uvedl, že nesouhlasí s tím, co je uvedeno v obžalobě. Nezletilou [celé jméno poškozené] zná, v rámci své činnosti s ní byl v kontaktu. Do třídy byl přizván třídní učitelkou proto, že ve třídě bylo dalších sedm problémových žáků. Věnoval se proto všem těmto žákům. S nezletilou [celé jméno poškozené] přišel do styku proto, že většinou nepracovala, a proto ji napomínal. S [celé jméno poškozené] se nesešel ani v kabinetu, ani mimo školu. Jediný konflikt spočíval v tom, že nezletilou napomínal. [jméno] [celé jméno poškozené] se s obžalovaným mimo třídu nebo školu sejit nechtěla. K oznámení nezletilé uvedl, že se mu chtěla nejspíš pomstít, a to za to, že jí věnoval dozor. Současně obžalovaný popřel, že by došlo ke kontaktu mezi ním a nezletilou [celé jméno poškozené]. Doplnil, že ji nikdy nevyzval k tomu, aby ho následovala do kabinetu. Naopak sama nezletilá chtěla po obžalovaném doučování, což však odmítl.

5. Obžalovaný dále doplnil svoji výpověď, že na pozici asistenta pracuje od roku 2005. Nikdy neměl na pracovišti žádný problém. Je ženatý 36 let, a nikdy nebyl rozvedený. Ke své činnosti dále uvedl, že vždy byl informován třídní učitelkou, případně její kolegyní, o tom, které děti mají problém, a kterým se má věnovat. Dále sdělil, že v daném školním roce chodil do více tříd na celém druhém stupni. Do roku 2019 měl kabinet ve druhém patře. Až v roce 2020 byl přidělen do jiného kabinetu, v současné době je již opět zpátky ve svém kabinetu. Poukázal na to, že poškozená tvrdí, že ji měl vodit do kabinetu [číslo] v prvním patře. V době, kdy chodila do šesté třídy, měl však kabinet ve druhém patře. Kabinet, o kterém se zmiňovala poškozená, byla tzv. elektrická rozvodna, kam byl neustálý přístup. Dveře se tedy nemohly zamykat. Sám od těchto dveří do kabinetu ani klíč nedostal. Obžalovaný současně popřel, že by při své činnosti, „plácnul“ žáka po rameni nebo ruce. [obec] pouze slovně napomíná. Dále se obžalovaný vyjádřil k nevhodnému chování nezletilé [celé jméno poškozené], zejména v hodinách, kdy se chovala vulgárně k učitelům. Měla také neomluvené hodiny, přičemž rodiče nespolupracovali se školou.

6. V rámci hlavního líčení dne [datum] obžalovaný uvedl, že setrvává na své výpovědi a doplnil, že se s nezletilou [celé jméno poškozené] žádným způsobem nekomunikoval prostřednictvím mobilního telefonu, ani prostřednictvím sociálních sítí. Připustil, že měl facebookový profil, prostřednictvím tohoto profilu však s žádnými žáky nekomunikoval.

7. Obžalovaný dále sdělil, že v roce 2018 a 2019 měl přidělen kabinet [číslo] ve druhém patře, v roce 2019 a 2020 měl přidělen kabinet v prvním patře, šlo o kabinet [číslo] nacházela se zde elektrická rozvodná stanice. K tomuto kabinetu obžalovaný uvedl, že tento se nezamykal.

8. Obžalovaný na výše uvedené obhajobě prakticky setrval po celou dobu dokazování v rámci hlavního líčení.

9. V rámci hlavního líčení byly provedeny důkazy tak, jak jsou výše uvedeny, přičemž jako stěžejní důkaz byl soudem považován výslech nezletilé [celé jméno poškozené]. Tato svědkyně byla vyslechnuta v přípravném řízení dne [datum] jako osoba mladší 18 let, a soud proto výpověď svědkyně četl z trestního spisu na č. l. 344 – 364 za použití § 102 odstavec 2 trestního řádu.

10. Svědkyně byla poučena přiměřeně svému věku, a to i podle § 100 a § 101 trestního řádu, když v době výslechu již dovršila 15 let věku. Výslech byl proveden zákonným způsobem, a to i za přítomnosti obhájce a pracovníka OSPOD.

11. Svědkyně se v úvodu výslechu vyjádřila k rodinným poměrům a k obžalovanému následně uvedla, že tohoto zná od šesté třídy, a to jako asistenta. Chodil zejména do hodiny výtvarné výchovy. Svědkyně uvedla, že vše začalo nejdříve dotyky rukou. K tomuto docházelo v rámci výtvarné výchovy, případně když suploval. Dále svědkyně uvedla, že ji obžalovaný zval do kabinetu, mohlo to být více jak šestkrát. Toho, že ji obžalovaný brávil do kabinetu, si mohly všimnout její spolužačky. Pokud jde o učitele, v jednom případě, když byla u obžalovaného v kabinetu, a tento byl zamčený, tak někdo zaklepal na dveře a vešla asistentka, která si však svědkyně nevšimla, poněvadž tato se schovala. K tomu svědkyně dodala, že si již nevzpomíná, co bylo na dveřích kabinetu, vevnitř však byla skříň se zrcadlem, byla tam židle a stůl a ještě další židle. [příjmení] byla černá a stěny byly buď žluté nebo zelené. Skříň měla béžovou barvu.

12. Svědkyně uvedla, že v kabinetu jí obžalovaný dával ruce na tělo, začal ruce strkat pod tričko i pod spodní prádlo, zejména pod podprsenku. Takto také svědkyni sáhl na prso. K tomu došlo několikrát, přičemž svědkyně si dávala ruce na prsa. Následně ji obžalovaný začal sahat pod kalhoty. Snažil se jí také dávat ruce pod kalhotky. K tomu dále dodala, že přitom vždy stála. Snažila se couvat, případně dát obžalovanému ruku pryč. Dále uvedla, že obžalovaný ji vzal za ruku, přitáhl ji k sobě, a chtěl, aby mu sáhla na přirození. Toto bylo přes oblečení. Přitom svědkyni říkal, že je hezká, a chce si to s ní užít. Svědkyně dále uvedla, že když odcházela ze školy, obžalovaný čekal buď před školní jídelnou nebo u střediska, kde je doktorka. K tomuto docházelo často. V jednom případě obžalovaný svědkyni odvedl k poli, a zavedl ji k místu, kde je studna. Obžalovaný většinou držel poutko aktovky svědkyně. Následně jí sundal aktovku, a chtěl jí také sundat oblečení. Poté jí sundal bundu a mikinu, a následně se jí snažil pod tričkem sundat podprsenku. [příjmení] se mu to však nepodařilo. Obžalovaný rovněž svědkyni chytil za hlavu a líbal ji na krk. Byl proto vyzván svědkyní, aby toho nechal, že je pozdě, a že musí jít domů. V jednom případě obžalovaný svědkyni odvedl ke kolejím, a zde jí řekl, že jí chce. Začal jí tahat za ruku s tím, že jí to nebude bolet. Svědkyně se však obžalovanému vzepřela, vzala aktovku a utekla. Svědkyni se podařilo utéct za kamarádkou, přičemž v domě odhodila aktovku. Poté se pro aktovku vrátila, přičemž obžalovaný se jí snažil opět líbat, proto ho odžduchla.

13. Svědkyně dále uvedla, že obžalovaný jí několikrát doprovázel domů, ale bylo to ještě předtím, než se začal dopouštět popsáního jednání. V jednom případě, když šla pozdě do vyučování, ji obžalovaný chytil za ruku a dotáhl ji do kabinetu. Zde ji sahal na stehno a líbal na krku. Z kabinetu neodešla proto, že jí držel. Rovněž svědkyně dodala, že jí obžalovaný psal na facebook, proto ho v roce 2019,, zablokovala“.

14. Svědkyně rovněž sdělila, že v sedmé třídě byla s obžalovaným v kabinetu jednou nebo dvakrát. Kabinet byl ve druhém patře. Šlo o stále stejný kabinet. Tento kabinet se dal zamykat. V té době však již obžalovaný na svědkyni nesahal. Několikrát se však snažil na ni sahat ve třídě, vždy se snažila od obžalovaného vzdálit. Posléze se svědkyně se vším svěřila spolužačce [jméno] [příjmení], a poté to řekla učitelce, která jí řekla, že jí nevěří, nebo že se to už nebude řešit. Poté se vše doneslo až ředitelce, a ta zavolala policii.

15. Svědkyně se dále vyjadřovala ke komunikaci zachycené na mobilním telefonu, přičemž potvrdila, že šlo o komunikaci mezi ní a obžalovaným. Rovněž na fotografiích označila kabinet, ve kterém byla s obžalovaným v šesté a sedmé třídě. Svědkyně také doplnila, že následně se rodičům svěřila, co se stalo, přičemž tito jí věřili.

16. Svědkyně také v rámci výslechu uvedla, že z obžalovaného měla strach a jednání jí bylo nepříjemné. Svědkyně se také vyjádřila k tomu, kdy se ke svědkyni obžalovaný začal chovat shora popsaným způsobem, přičemž zejména uvedla, že v šesté třídě to začalo asi kolem listopadu nebo prosince. Šlo o rok 2017 nebo 2018. Svědkyně se rovněž vyjádřila k fotografiím s tím, že pokud jde o dveře do kabinetu, které označila na fotografii [číslo] šlo o kabinet s [číslo]. Uvedla, že v tomto kabinetu byla další asistentka, která byla blondřatá, měla drdol a byla malá.

17. S ohledem na obhajobu obžalovaného, jakož i námitky obhájce, zejména pokud jde o kvalitu výpovědi svědkyně z přípravného řízení, byla v rámci hlavního líčení svědkyně [celé jméno poškozené] vyslechnuta, a to nejdříve dne [datum], přičemž po náležitém poučení uvedla, že trvá na obsahu své výpovědi z přípravného řízení. Trvá tedy na své výpovědi. Dále k mobilním telefonům, které byly překládány v rámci přípravného řízení, uvedla, že jeden mobilní telefon, a to tmavší, byl její, přičemž jí byla předkládána komunikace z mobilního telefonu, a to mezi ní a [jméno] [příjmení] [jméno]. Jde o strýce od kamarádky svědkyně, se kterým komunikovala, a to i po únoru roku 2020. Pokud jde o komunikaci s obžalovaným, tomuto zabránila přístup, aby jí nemohl psát na sociální síť.

18. Svědkyně zopakovala, že trvá na celé své výpovědi včetně všech podrobností, a trvá také na osahávání obžalovaným. Doplnila, že z jednání obžalovaného měla strach. Na celou událost se snaží nemyslet. Svým rodičům nechtěla říct, co se stalo, poněvadž jí to připadalo trapné. Věc proto sdělila svým kamarádkám. Ty to následně řekly učitelce. Pak byla věc řešena. Znalcům rovněž popsal vše, co se stalo.

19. K dotazu obhájce svědkyně uvedla, že s panem [příjmení] se zná od jedenácti nebo dvanácti let. Neposílala mu žádné fotografie přes sociální síť. Svědkyně také setrvala na tom, že v jednom případě utíkala před obžalovaným do paneláku, ve kterém bydlela její kamarádka [příjmení]. V paneláku ji však obžalovaný dohonil, proto ho odstrčila a utekla pryč. Na kamarádku nezvonila. Obžalovaný ji obtěžoval většinou za školkou, je tam pole, snažila se proto chodit přes hřiště, kde bylo více lidí.

20. Zcela závěrem svědkyně zopakovala, že k osahávání ze strany obžalovaného docházelo v kabinetu, jednalo se vždy o jeho kabinet, v kabinetu byla ještě jedna učitelka, nosila drdol a byla malá. Vždy šlo o ten samý kabinet. Obžalovaný většinou zamkl, ale jednou zaklepala asistentka, proto jí obžalovaný řekl, aby byla potichu, a schovala se. Asistentka do kabinetu vstoupila, něco si vzala, a poté odešla. Svědkyně byla schovaná za skříní se zrcadlem, takže ji nebylo vidět. Než vstoupila, tak obžalovaný odemkl dveře, a když se ho asistentka ptala, proč zamkl, řekl, že má dost práce, a že mu tam chodí lidé, kdy toto použil jako výmluvu.

21. Na své výpovědi setrvala i po námitkách obžalovaného, který zejména uvedl to, že se nic nezakládá na pravdě. Svědkyně k tomu doplnila, že jí k výpovědi nikdo nenaváděl, nikdo ji neříkal, jak má vypovídat na policii nebo u soudu. Trvá na všem, co uvedla, jak u soudu, tak na policii.

22. Svědkyně [celé jméno poškozené] byla dále vyslechnuta v hlavním líčení konaném dne [datum], přičemž v rámci své výpovědi uvedla, že vše začalo v šesté třídě ve školním roce 2018 2019, následně chodila do sedmé třídy, kterou poté opakovala a ukončila školní docházku. V šesté třídě měla jako třídní učitelku [jméno] [příjmení]. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] v rámci výuky kontroloval žáky ve třídě a v té době přicházel k lavici svědkyně, s touto si povídal, začal ji hladit po ruce, případně po nohách, čehož si učitelka nevšimla. Rovněž jí dával malé dopisy, které si schovávala, ale nakonec je ztratila. V dopisech jí psal, v kolik hodin má přijít do kabinetu, nebo že je krásná, nebo jestli nechce jít do cukrárny. Obžalovaný také svědkyni volal do kabinetu, který v té

době sdílel s další asistentkou. V jednom případě kabinet zamkl, avšak do kabinetu přišla asistentka, proto se musela svědkyně schovat za skříň.

23. Svědkyně zopakovala, že v kabinetu na ni obžalovaný sahal, zejména stehna, pod kalhoty, pod tričko a na prsa. Svědkyně se snažila bránit, dávala ruce před sebe, z obžalovaného měla strach. K tomu docházelo buď v rámci velké přestávky, nebo když přišla pozdě do vyučování, případně když měli výtvarnou výchovu. V jednom případě, když měla mít angličtinu, přišla později do školy, obžalovaný ji proto vyzval, aby s ním šla do kabinetu s tím, že ji následně odvede do hodiny. Posléze obžalovaný vůči svědkyni opakoval své jednání. K tomuto docházelo zejména ve druhém pololetí v šesté třídě.

24. Svědkyně uvedla, že kabinet se nachází ve druhém poschodí, fakticky však ve druhém nadzemním podlaží, jak následně z její výpovědi vyplynulo. To se také shoduje se sdělením základní školy. Svědkyně dodala, že neví o tom, že by v kabinetě byla nějaká elektrická rozvodná skříň.

25. Ke školnímu roku 2019 2020 svědkyně uvedla, že byla již v sedmé třídě a snažila se obžalovanému vyhýbat, a to i tak, že před ním utíkala. Přesto na ni obžalovaný čekával buď před jídelnou nebo venku před školou a neměla možnost ho nějak obejít. Následně svědkyně zopakovala, že někdy na jaře v sedmé třídě došlo k tomu, že ji obžalovaný ze školy doprovázel, snažila se utéct přes dům, ve kterém dříve bydlela její kamarádka. Obžalovaný šel za ní až do domu, zde ho odstrčila a odešla.

26. Svědkyně dále uvedla, že mezi ní a obžalovaným docházelo ke komunikaci přes messenger, a to když byla v šesté třídě. V sedmé třídě již došlo k omezení komunikace. Pokud jde o jednání obžalovaného vůči svědkyni v kabinetu, k tomuto mohlo dojít asi v deseti případech. K tomu dodala, že obžalovaný jí strkal ruce pod tričko a pod kalhoty, a také asi dvakrát chtěl, aby mu sahala na přirození. K tomu také došlo jednou venku, když byli u studny.

27. Dále svědkyně uvedla, že asi ve dvou nebo třech případech obžalovaný požádal učitelku [jméno] [příjmení], aby ji uvolnila z hodiny výtvarné výchovy.

28. K dotazu státní zástupkyně svědkyně upřesnila, že s obžalovaným chodila pouze do jednoho kabinetu, a to toho, který měl společně ještě s další učitelkou. Rovněž upřesnila, že k popsanému jednání docházelo, když chodila do šesté a následně sedmé třídy, kterou poté opakovala. Když postoupila z šesté do sedmé třídy, nebyla již s obžalovaným moc v kontaktu, poněvadž si to nepřála.

29. K dotazu obhájce svědkyně popsala, jak na ni obžalovaný čekával před školou a kudy následně chodili. V přítomnosti svědkyně byl také přehrán obrazový záznam předložený obhájcem obžalovaného (viz č. l. 564), přičemž svědkyně se k tomuto záznamu průběžně vyjadřovala, a potvrdila, že jde o cestu, kudy chodila buď sama nebo s obžalovaným, a rovněž určila, na kterém místě došlo k dříve popsanému jednání.

30. Svědkyně zopakovala, že s obžalovaným komunikovala pouze přes facebook nebo messenger, v sedmé třídě obžalovaného zablokovala, a tím komunikace skončila. [jméno] v té době s obžalovaným již komunikaci nenavázala. K zablokování komunikace došlo buď na začátku nebo v polovině sedmé třídy.

31. K výše uvedenému tvrzení svědkyně je nutno uvést, že z výpisu facebookové komunikace svědkyně s obžalovaným vyplývá, že k ukončení této došlo v měsíci listopadu 2019.

32. Soud se v rámci hlavního líčení zejména zabýval obsahem výpovědí svědkyně, a to jak z přípravného řízení, tak i u hlavního líčení, a to jak z pohledu hodnocení svědeckých výpovědí, tak i z pohledu závěrů znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie.

33. K věci byli vyslechnuti svědci, a to zejména učitelé, případně školník, ale také spolužáci poškozené. V rámci hlavního líčení byly za použití § 102 odstavec 2 trestního řádu čteny výpovědi spolužáků poškozené jako výpovědi osob mladších osmnácti let.

34. Svědkyně [jméno] [příjmení], [datum narození], potvrdila, že obžalovaný jako asistent chodil do třídy, ve které byla v té době žákyní a seděla v lavici s [celé jméno poškozené]. Svědkyně potvrdila, že obžalovaný se jako asistent věnoval [celé jméno poškozené], a to z toho důvodu, že byla problémovou žákyní. [příjmení] [celé jméno poškozené] se také dozvěděla, že obžalovaný tuto bral do kabinetu s tím, že tam ji držel. Rovněž [celé jméno poškozené] svědkyni sdělila, že v kabinetu jí obžalovaný sahal pod tričko. V jednom případě také [celé jméno poškozené] poslala [jméno] [příjmení] textovou komunikaci z messengeru, komunikace se měla odehrát mezi [celé jméno poškozené] a obžalovaným. Na to [jméno] [příjmení] reagovala tak, že [celé jméno poškozené] sdělila, že vše oznámí učitelce [příjmení]. Následující den šla, a to i se spolužačkou [jméno] a [celé jméno poškozené] do kabinetu třídní učitelky [příjmení], kde jí sdělily, co se dozvěděly od [celé jméno poškozené], a rovněž jí ukázaly komunikaci. Se situací se také svěřily [jméno] [příjmení]. Svědkyně také uvedla, že sama neviděla, že by [celé jméno poškozené] odešla s obžalovaným do kabinetu. Neviděla také, že by na ni někde obžalovaný čekal, ačkoliv [celé jméno poškozené] se jí svěřila, že obžalovaný za ní chodil i domů. Ke komunikaci, kterou jí [celé jméno poškozené] přeposlala, svědkyně uvedla, že tuto měla na mobilním telefonu, který předala policii, přičemž na fotografiích, které jí byly předloženy, identifikovala svůj mobilní telefon. Dále svědkyně doplnila svoji výpověď, že komunikaci třídní učitelce [celé jméno poškozené] sama nepředložila s tím, že měla strach, že jí učitelka nebude věřit. Proto komunikaci přeposlala [celé jméno poškozené] svědkyni s tím, aby jí ona ukázala učitelce. Svědkyně následně zopakovala, že sama neviděla [celé jméno poškozené] s obžalovaným, neviděla ji chodit do kabinetu, k obžalovanému prakticky vše věděla z vyprávění [celé jméno poškozené].

35. K výše uvedené výpovědi [jméno] [příjmení] soud dodává, že tato skutečně v rámci přípravného řízení orgánů činných v trestním řízení předložila svůj mobilní telefon, který byl ohledán a byla zde zajištěna komunikace mezi obžalovaným a poškozenou [celé jméno poškozené], kterou [celé jméno poškozené] [příjmení] [příjmení] přeposlala ze svého mobilního telefonu. Tento byl také následně ohledán. Z komunikace vyplývá, že obžalovaný psal [celé jméno poškozené] textové zprávy, ze kterých mimo jiné vyplývá, že ji navrhoval setkání, případně jí posílal zprávy s důvěrným obsahem.

36. Svědek [jméno] [jméno], [datum narození], potvrdil, že v jednom případě vzal obžalovaný [celé jméno obžalovaného] [celé jméno poškozené] z vyučování mimo třídu. Dodal, že ví, že obžalovaný přišel a řekl, že s [jméno] potřebuje mluvit. Vzal ji mimo třídu. Byli spolu maximálně deset minut. Proč ji vzal mimo třídu, neví, [jméno] o tom sama nemluvila. Pokud jde o skutečnosti, které se měl dozvědět od [celé jméno poškozené], k těmto uvedl, že jim nevěří, poněvadž [jméno] si často vymýšlela.

37. Svědkyně [jméno] [příjmení], [datum narození], uvedla, že s [celé jméno poškozené] byly kamarádky, tato se jí i svěřila s problémy ohledně obžalovaného. Svědkyně uvedla, že [celé jméno poškozené] se jí někdy ke konci sedmé třídy svěřila s tím, že ji obžalovaný [celé jméno obžalovaného] osahával. V jednom případě přišla [celé jméno poškozené] do školy pozdě, do třídy ji přivedl právě obžalovaný. Ten den se jí [celé jméno poškozené] svěřila s chováním obžalovaného. Svědkyně dále uvedla, že v hodinách výtvarné výuky, když seděla [celé jméno poškozené] sama, většinou si k ní přisedl obžalovaný. [příjmení] [jméno] seděla v lavici s [jméno] [příjmení], obžalovaný seděl v lavici za nimi. [jméno] se jí také svěřila s tím, že pokud seděl obžalovaný vedle ní, sahal jí na stehna. [jméno] svědkyně to však neviděla. Svědkyně také uvedla, že asi v jednom případě přišel obžalovaný při vyučování pro [jméno] do třídy. Vícekrát také viděla, že obžalovaný se s [jméno] bavil před školou, i po skončení vyučování. O čem se bavili, však neví. Svědkyně také doplnila svou výpověď v tom směru, že se jí [celé jméno poškozené] svěřila s tím, že jí v kabinetu obžalovaný sahal na prsa, a to pod tričko. Dále se svědkyně obecně vyjádřila k chování [celé jméno

poškozené], která na sebe upozorňovala v rámci vyučování, obtěžovala spolužáky a byla vulgární k učitelům.

38. Svědkyně [jméno] [příjmení], [datum narození], uvedla, že s [celé jméno poškozené] byly spolužačky v šesté a sedmé třídě. Pokud jde o obžalovaného, k tomuto uvedla, že tento se staral o některé žáky, a to včetně [celé jméno poškozené], která měla samé pětky, během vyučování nedávala pozor a kreslila si i během výuky. V šesté třídě [celé jméno poškozené] upozornila svědkyni, že se má podívat jak se chová obžalovaný s tím, že ji předtím přejel rukou přes její ruku. [jméno] svědkyně však nic neviděla. Svědkyně dodala, že když byla v šesté třídě, na autobusové zastávce v [obec] na ulici [ulice], viděla [celé jméno poškozené], za kterou přišel obžalovaný [celé jméno obžalovaného], přičemž se společně bavili. Svědkyně však nastoupila do autobusu, který poté odjel, a více neviděla. Druhý den ve škole jí [celé jméno poškozené] řekla, že s obžalovaným někam šla, kam a proč, však již neřekla. Svědkyně uvedla také to, že se jí [celé jméno poškozené] svěřila s tím, že ji obžalovaný brával do kabinetu. Bylo to asi v šesté třídě, dvakrát až třikrát. K odchodu z vyučování došlo v hodině výtvarné výchovy, a také v hodině dějepisu. Dále svědkyně uvedla, že v jednom případě, a to asi ještě v šesté třídě, viděla, že po vyučování se před školou obžalovaný bavil s [celé jméno poškozené]. [jméno] však u toho nebyla. Svědkyně také potvrdila, že v některých předmětech seděl obžalovaný v lavici s [celé jméno poškozené], a hlídal ji. [jméno] se také svědkyni svěřila, že jí obžalovaný nabízel, že půjdou někam ven mimo školu. Zda k tomu však došlo, to již neřekla.

39. Z uvedených výpovědí svědků mladších osmnácti let vyplývá, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se častěji pohyboval v přítomnosti [celé jméno poškozené], a to i mimo vyučování, přičemž v několika případech ji odvedl z vyučovací hodiny. S [celé jméno poškozené] obžalovaný komunikoval i mimo vyučování, a to před školou, případně na autobusové zastávce. Svědci tedy potvrdili to, že obžalovaný vůči [celé jméno poškozené] projevoval zvýšený zájem, a to jak v rámci vyučování, tak i mimo vyučování. Ačkoliv se [celé jméno poškozené] netěšila mezi spolužáky dobré pověsti, svěřila se jim částečně s tím, jak se k ní obžalovaný choval, a zmínila také komunikaci na sociálních sítích. Při posouzení těchto svědeckých výpovědí není podstatné, zda výše uvedení svědci [celé jméno poškozené] věřili či nikoliv, lze však, a to i v souladu s dalšími důkazy, které budou zmíněny, učinit závěr, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl v kontaktu s [celé jméno poškozené], a to jak přímým, tak i nepřímým, přičemž zájem obžalovaného o [celé jméno poškozené] značně převyšoval zájem obžalovaného o jiné žáky.

40. Svědkyně [jméno] [příjmení], matka [celé jméno poškozené], potvrdila, že její dcera byla problémová žačka. Měla různé výchovné problémy. V minulosti byla na různých vyšetřeních, a to jak u psychologa, tak u psychiatra, a užívala medikamenty. Pokud jde o obžalovaného, toho viděla až poté, co se začal řešit problém. Poukázala na skutečnost, že v jednom případě jí dcera řekla, že jde ven s panem asistentem. K tomu jí dcera sdělila, že jde na zmrzlinu. K nějakému setkání asi nedošlo. O tom, co se mělo stát, se fakticky dozvěděla až od učitelky, poněvadž dcera se jí sama nesvěřila. Když s dcerou o věci mluvila, tato jí řekla, že obžalovaný byl na ni strašně hodný, ráda za ním chodila, a že jí hodně pomáhal. Pak se to však začalo zvrátávat. Konkrétní věci jí však říct nechtěla s tím, že toto již řekla paní doktorce. Svědkyně rovněž uvedla, že občas kontrolovala dceři facebookovou komunikaci, nevšimla si, že by tato komunikovala s obžalovaným. Svědkyně dodala také to, že nepřemýšlela o tom, zda si její dcera vymýšlí. Obžalovaného viděla osobně pouze jednou. Sdělila rovněž, že v období od října 2018 do února 2020 na dceři nepozorovala změnu v chování. Pokud jde o messengerovou komunikaci, tuto jí dcera ukázala až v době, kdy byla věc šetřena. Z výše uvedené výpovědi svědkyně lze učinit pouze ten závěr, že její dcera měla jít na schůzku s obžalovaným, ke které však následně nedošlo. [jméno] o problému byla informována až zprostředkovaně poté, co věc začala šetřit policie. Její dcera, tedy poškozená, jí v zásadě žádné zásadní skutečnosti nesdělila, pouze jí ukázala facebookovou komunikaci, a to v době, kdy se touto již zabývala policie.

41. K věci byl také vyslechnut svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], který se vyjadřoval k facebookovému profilu a fotografiím, které mu byly předloženy kolegy v rámci provádění úkonů trestního řízení. Z vyhodnocení komunikace svědek zjistil, že pouze část komunikace byla s účtem na obžalovaného, část byla s někým jiným. Celou komunikaci obžalovaného poté připojil jako přílohu, a od druhé osoby pouze část. Šlo o dlouhou komunikaci. Pokud jde o účet obžalovaného, fotografie odpovídala osobě obžalovaného. Účet, který mu byl vydán, byl účtem [celé jméno poškozené], toto mu bylo sděleno, a zásadně to neřešil. Doplnil, že komunikace jednoznačně probíhala, přičemž tato komunikace je přílohou úředního záznamu. Na otázku, zda je možné, že by komunikace probíhala mezi účty s tím, že by komunikaci vedl někdo jiný, než ten, který je na účtu veden, k tomu svědek uvedl, že pokud by měl přístupové údaje k účtu, bylo by to možné. Obsah komunikace svědek neřešil. Doplnil, že nenašel nic podezřelého, zejména, že by šlo o nějaké atypické zařízení. Dále sdělil, že je zařazen na oddělení analytiky a kybernetiky, činností se zabývá pět až sedm let. K dotazu státní zástupkyně svědek dále vypověděl, že komunikace byla s účtem pana [celé jméno obžalovaného], a druhá část byla s panem [příjmení]. V tomto případě tedy vyloučil, že by měla být komunikace s panem [celé jméno obžalovaného] (ve vztahu s komunikací s panem [příjmení]). Udělal tedy dva soubory, které byly přílohou, profily se neprolínaly dohromady. Svědek tedy vyloučil, že by část komunikace probíhala s obžalovaným. Svědek dále vyloučil, že by došlo k manipulaci s komunikací, žádné takové skutečnosti zjištěny nebyly.

42. Byť soud v hlavním líčení výše uvedeného svědka vyslechl, je nutno k tomu uvést, že jde pouze o podpůrný důkaz, když podstatou trestné činnosti nebyla komunikace na sociálních sítích mezi obžalovaným a poškozenou. Je sice nutno připustit, že část komunikace mezi poškozenou a obžalovaným, kterou poškozená přeposlala své spolužačce, sloužila k upozornění na jednání obžalovaného, a to pro třídní učitelku, tato komunikace však netvoří součást projednávaného skutku a není tedy nutné tuto komunikaci blíže znalecky zkoumat. Svědek navíc potvrdil, že nezjistil žádné manipulace v záznamech o komunikaci na sociálních sítích, navíc s ohledem na věk poškozené i svědkyně [jméno] [příjmení] lze vyloučit, že by došlo k úmyslné manipulaci s těmito záznamy. Je přitom nutno poukázat na fakt, že sama poškozená část komunikace zaslala spolužačce pouze proto, aby jí tato spolužačka, tedy [jméno] [příjmení], uvěřila, že dochází k určitému závadovému jednání ze strany obžalovaného vůči poškozené. V době, kdy poškozená tuto komunikaci [jméno] [příjmení] přeposlala, nebylo vedeno žádné trestní řízení, a nebylo ani úmyslem poškozené obžalovaného poškodit tím, že část komunikace bude zveřejněna. Přeposlaná komunikace byla určena pouze [jméno] [příjmení], přičemž až následně se [jméno] [příjmení] rozhodla komunikaci ukázat třídní učitelce, přičemž jí současně sdělila, s čím se jí svěřila poškozená. Nelze tedy předpokládat v tomto stadiu sofistikované zásahy do uskutečněných komunikací na účtech poškozené, případně obžalovaného, a z tohoto pohledu se proto jeví námítky obžalovaného učiněné prostřednictvím obhájce jako neopodstatněné. Soud k tomu opakovaně dodává, že z komunikace nevyplývá zásadní závěr svědčící pro to, že se obžalovaný dopustil shora popsánoho jednání, z komunikace vyplývá pouze to, že obžalovaný byl s poškozenou v kontaktu prostřednictvím sociálních sítí, a záznam o komunikaci sloužil pouze pro následné objasnění toho, jaký byl vztah mezi obžalovaným a poškozenou. Jak již bylo uvedeno, poškozená záznam přeposlala své spolužačce [příjmení] pouze z toho důvodu, aby jí tato uvěřila, že dochází k určitému závadovému jednání ze strany obžalovaného vůči poškozené.

43. Z pohledu dokazování je rovněž méně významná výpověď svědka [jméno] [příjmení], otce poškozené, který uvedl, že o celé záležitosti se dozvěděl až ve chvíli, kdy již tuto řešila policie. Od své dcery neměl žádné informace k projednávané věci.

44. V rámci dokazování v hlavním líčení byli rovněž vyslechnuti další svědci, a to učitelé, případně školník a asistentka, kteří se k věci vyjadřovali jako nepřímí svědci.

45. Svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] uvedla, že byla třídní učitelkou [celé jméno poškozené] v šesté třídě. S ohledem na její prospěch a chování byl požádán asistent [celé jméno obžalovaného], aby chodil do hodin výtvarné výchovy, případně aby poškozené pomáhal i s další výukou. [jméno]

si nevšimla, že by mezi obžalovaným a poškozenou byl nějaký bližší vztah v rámci výuky. Doplnila, že si nepamatuje, že by obžalovaný přišel do třídy v rámci výuky, a chtěl poškozenou uvolnit ze třídy. Rovněž si nepamatuje, zda poškozená někdy navštívila obžalovaného v kabinetu. [jméno] poškozená následně za svědkyní přišla proto, že jí k tomu přiměly spolužačky. Poškozená řekla svědkyni, že na ni měl v hodině sahat obžalovaný. Následující den přišla děvčata s poškozenou a donesly fotografie z messengeru. [jméno] měly být zprávy od obžalovaného. Informace poté svědkyně předala na vedení školy. Svědkyně se také vyjádřila k osobě poškozené, u které zažila, že jí někdy lhala, a to i v důležitějších věcech. Svědkyně také upozornila na to, že sama poškozená přiznala, že lže a podvádí. Toto je také v záznamech o pohovoru ve škole.

46. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že poškozenou nikdy neučila, a neví o tom, že by se někdy něco řešilo mezi obžalovaným a poškozenou. Uvedla, že v současné době má s obžalovaným společný kabinet. V minulosti měl obžalovaný kabinet v nějaké technické místnosti, šlo o místnost, kde bylo technické zařízení. Svědkyně také uvedla, že do kabinetu za obžalovaným žáci nechodí. K samotnému skutku se svědkyně blíže nevyjádřila. U hlavního líčení dne [datum] svědkyně uvedla, že v období let 2018 2019 určitě neměla společný kabinet s obžalovaným. Neví také, zda někdy šla do kabinetu obžalovaného. Pokud jde o kabinet [číslo] tak fakticky neví, o jaký šlo kabinet. Nevzpomíná si, že by někdy klepala na dveře kabinetu a někdo jí odemkl. Svědkyně uvedla, že s obžalovaným má společný kabinet od roku 2020. Pokud jde o [celé jméno poškozené], s touto se mohla potkávat jako asistent, když byla nezletilá v sedmé třídě. Závěrem svědkyně uvedla, že v minulosti nikdy nevstoupila do kabinetu, ve kterém by byl obžalovaný a [celé jméno poškozené].

47. Také svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že o případu se dozvěděla, až když byla předvolána na policii. Poukázala na problémy, které byly se žákyní [celé jméno poškozené], jakož i s jejími rodiči. U poškozené byla vykazována zejména vysoká absence, která se projevovala i v předchozích letech. S ohledem na chování [celé jméno poškozené] byl přizván do hodin výtvarné výchovy také obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Pokud byl obžalovaný přítomen v hodině výtvarné výchovy, pohyboval se po celé třídě, a kontroloval práci žáků. Pokud bylo třeba, seděl ve skupině, ve které pracovali problémoví žáci. Svědkyně uvedla, že si nevšimla, že by obžalovaný nějakým způsobem se dotýkal žáků. Nevšimla si, že by se obžalovaný nějakým způsobem dotýkal [celé jméno poškozené]. Svědkyně rovněž sdělila, že neví, kde měl v minulosti obžalovaný kabinet, v současné době jej má ve druhém patře, v minulosti byl i v prvním patře. Svědkyně dále uvedla, že pokud byl v jejích hodinách obžalovaný [celé jméno obžalovaného], nepozorovala u poškozené [celé jméno poškozené] změnu v chování. Svědkyně poté opakovaně poukázala na chování [celé jméno poškozené] s tím, že tato v zásadě nerespektovala autority, a byla nevyzpytatelná. Současně sdělila, že neměla nikdy dojem, že by se obžalovaný k poškozené choval nějakým způsobem špatně. Neviděla nikdy, že by se obžalovaný poškozené nějak fyzicky dotýkal. K poškozené dále svědkyně vypověděla, že tato manipulovala se slabšími žáky, vybírala si nejsnazší oběti ze sociálně slabších rodin, kteří mají nízké sebevědomí, a poté se je snažila nějakým způsobem poštvat proti sobě. Při doplněném výslechu u hlavního líčení dne [datum] svědkyně potvrdila, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] přišel do vyučování pro [celé jméno poškozené], s touto však byl pouze za dveřmi na chodbě, a nikam s ní neodcházel. Následně svědkyně doplnila, že již neví, zda to bylo ve více případech, je možné, že to mohlo být i dvakrát nebo třikrát, zpětně si to již přesně nepamatuje. Za dveřmi byla [celé jméno poškozené] po dobu asi dvou nebo tří minut. Žádné změny na chování nezletilé si svědkyně nevšimla, byla vždy naštvaná. Svědkyně také potvrdila, že obžalovaný ve třídě, ve které byla [celé jméno poškozené], působil jako asistent, a to zejména v rámci výtvarné výchovy. Dále se svědkyně vyjádřila k nevhodnému chování [celé jméno poškozené] v rámci výuky a dodala, že obžalovaný se nikdy nepřimlouval za žádného žáka, aby dostal lepší známku.

48. Z výše uvedených výpovědí svědků je tedy patrné, že tito se vyjadřovali jednak k osobě poškozené, jednak také k obžalovanému, případně k tomu, zda byli svědkem nějakého kontaktu mezi obžalovaným a poškozenou. Svědci vesměs uvedli, že nikdy neviděli, že by se obžalovaný fyzicky dotýkal poškozené, případně jinak s ní komunikoval mimo třídu nebo i školu. Obecně

obžalovaného popsali jako bezproblémového asistenta, který řádně spolupracoval s učiteli. Naopak poškozenou popsali jako osobu se sklony ke lhaní a manipulování se sociálně slabšími spolužáky. Rovněž poukázali na její agresivitu, a to i vůči učitelům. Lze tedy opět konstatovat, že jde o nepřímé svědky, kteří se v zásadě vyjadřovali pouze k osobám obžalovaného a poškozené, případně k tomu, ve kterém kabinetu se obžalovaný nacházel.

49. Svědek [jméno] [jméno], školník, uvedl, že v roce 2018 až 2019 měl obžalovaný kabinet ve druhém patře (správně ve druhém nadzemním podlaží) v roce 2019 až 2020 v prvním patře (přízemí). Pokud jde o kabinet v prvním patře, nešlo o normální místnost, šlo o hlavní rozvaděč, a dveře musely být stále odemknuté. V místnosti byl obžalovaný sám, zda k němu chodili nějací žáci, to svědek nevěděl. Svědkyni [celé jméno poškozené] před událostí prakticky neznal, neuvědomuje si, že by někdy potkal obžalovaného s poškozenou, jak ve škole, tak také mimo školu. Svědek se také vyjádřil k nábytku v kabinetu [číslo] s tím, že v kabinetu [číslo] mohla proběhnout v roce 2019 až 2020 výměna nábytku. Pokud jde o kabinet [číslo] od toho má klíče pouze svědek, nikdo jiný klíče nemá.

50. K výše uvedené výpovědi svědka je nutno uvést, že jak z protokolu o ohledání místa činu, tak fotodokumentace vyplývá, že v místnosti [číslo] se nachází hlavní elektrický rozvaděč a vedle je kabinet č. dveří [anonymizováno]. Na fotodokumentaci je rovněž zachycen interiér kabinetu [číslo] ve kterém se rovněž nachází hlavní elektrický rozvaděč. Z výpovědi svědka [jméno] [jméno], jakož i ze zprávy školy na č. l. 682, vyplývá, že v roce 2018 2019 byl obžalovanému přidělen kabinet ve druhém nadzemním podlaží č. dveří [anonymizováno]. [jméno] svědkyně [celé jméno poškozené] u hlavního líčení dne [datum] potvrdila, že kabinet, který měl obžalovaný, byl ve druhém nadzemním podlaží, a nenacházely se zde žádné elektrické rozvodné skříně. Rovněž potvrdila, že k popsanému jednání docházelo právě v tomto kabinetu v uvedeném školním roce. Svědkyně [celé jméno poškozené] také uvedla, že v následujícím školním roce, tedy 2019 2020, již k žádnému jednání v kabinetu obžalovaného nedocházelo.

51. Nebylo sice prokázáno, že by do kabinetu [číslo] v době, kdy se zde nacházela i [celé jméno poškozené], vstoupila [jméno] [příjmení], není však vyloučeno, že do kabinetu v uvedené době mohla vejít i jiná osoba, což však nemá vliv na posouzení popsaného skutku.

52. V rámci hodnocení věrohodnosti poškozené [celé jméno poškozené] byli v přípravném řízení přibráni znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, a to MUDr. [jméno] [příjmení] a PhDr. [jméno] [příjmení], kteří vypracovali znalecký posudek na poškozenou a následně byli znalci vyslechnuti v rámci hlavního líčení. Znalkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] potvrdila, že vypracovala znalecký posudek psychiatrický na [celé jméno poškozené], přičemž konstatovala, že u jmenované je přítomnost poruchy přizpůsobení protražovaného charakteru, jedná se z forenzního hlediska o poruchu nezávažnou, nebyla zjištěna žádná dlouhodobá či závažná porucha zdraví ve smyslu posttraumatické poruchy a podobně. Co se týká projevu poruchy přizpůsobení, klinický projev odpovídá zejména afektivnímu kolísání, to znamená nahromaděným projevům vzteku, agresivity, zlosti, dysforie vůči jednání asistenta [celé jméno obžalovaného]. Byla však také zjištěna přítomnost emoční deprivace, která vychází z nedostatečného rodinného zázemí, kdy sama poškozená sdělila nedostatečný či absentující zájem ze strany matky a zejména jejího přítele. Pokud jde o schopnost správně vnímat a vypovídat, z psychiatrického hlediska nebyla zjištěna žádná porucha, která by tuto schopnost narušovala. V případě sexuálního života nebyly zjištěny žádné následky v aktuálním chování, tedy předčasné navazování sexuálních vztahů nebo sexualizované chování, obnažování se, vyzývavé chování. Znalkyně dále poukázala na to, že u [celé jméno poškozené] nebyla zjištěna mnohočetná porucha osobnosti. Pokud si vymyslela poškozená postavu se jménem [anonymizováno], jde o vědomý fantazijní produkt, který je vysvětlitelný zejména u emočně deprivovaných dětí, které své nedostatky a problémy přesouvají na smyšlenou postavu. Z psychologického hlediska porucha přizpůsobení nenarušuje chápání poškozené ve smyslu narušení intelektu, narušení vnímání, byť v realitě není narušeno myšlení ani vnímání. Znalkyně doplnila, že pokud by již v roce 2019 probíhala mezi poškozenou a další osobou komunikace se

sexuálním podtextem, nemělo by to zásadní vliv na závěry jí vypracovaného znaleckého psychiatrického posudku.

53. Dále byl k věci vyslechnut znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, a to PhDr. [jméno] [příjmení], který po náležitém poučení potvrdil závěry znaleckého posudku vypracovaného v přípravném řízení. Znalec zejména poukázal na to, že společně s kolegyní MUDr. [příjmení] vypracovali znalecký posudek, přičemž stěžejní bylo posouzení intelektu a paměti, a to z toho důvodu, aby bylo možno zjistit, zda si poškozená může případné jednání zapamatovat, a dále byla provedena obsahová analýza svědecké výpovědi, byl tedy analyzován protokol o výpovědi svědka z přípravného řízení, a následně byla nezletilá [celé jméno poškozené] vyslechnuta, a na základě analýzy byl určen závěr, že to, jakým způsobem nezletilá vypovídala v přípravném řízení, je možno považovat za popis skutečně prožitého. Znalci tedy nehodnotili věrohodnost svědkyně, avšak zjišťovali, zda to, co interpretuje, skutečně prožila. Znalci tedy učinili závěr, a to s vyšší mírou pravděpodobnosti, že se u svědkyně jedná o vybavování skutečně prožitého, tedy toho, co se uložilo do epizodické části paměti.

54. Znalec konstatoval, že pokud jde o inteligenční schopnosti poškozené, tyto se nachází v pásmu podprůměru, není však lehce mentálně retardovaná. Nezletilá [celé jméno poškozené] by si nebyla schopna celou událost vymyslet; v případě, že by si něco vymyslela, toto by znalci poznali. Výpověď poškozené byla naprosto spontánní, a znalci nezaznamenali znaky toho, že by šlo o logický konstrukt. Nebylo zjištěno, že by poškozená byla naváděna jinou osobou, tedy někým, kdo by se chtěl obžalovanému mstít prostřednictvím smyšleného nařčení, a nebylo zjištěno, že by poškozená byla vedena pocity msty nebo zadostiučinění. Poškozená potřebovala, aby jednání přestalo, což bylo její hlavní motivací.

55. Znalec také poukázal na materiál, který měli znalci k dispozici, přičemž pokud jde o facebookovou komunikaci, obsah této nebyl pro znalce rozhodující, poněvadž znalci zkoumají zejména paměťové stopy vyšetřovaného. Znalec se také vyjádřil k facebookové komunikaci, která byla předložena obhájcem a následně znalci zaslána. Znalec opět poukázal na to, co již uvedl s tím, že podstatné je pro znalce učinit nějakou výseč, tedy kritériální a obsahovou analýzu včetně toho, zda je člověk schopen si něco pamatovat, a zdali to zanechalo nějaké následky na psychice. To, že si nějaká oběť před skutkem s někým dopisovala, nesnižuje specifickou věrohodnost svědka. Po obsahové stránce tedy nelze facebookovou komunikaci přeceňovat, když tato nemá žádný zásadní vliv na kritériální a obsahovou analýzu svědecké výpovědi. Znalec proto konstatoval, že i záznam o facebookové komunikaci poškozené s další osobou nemá žádný vliv na již učiněné závěry. Znalec zopakoval, že nebylo zjištěno, že by se chtěla poškozená obžalovanému mstít. Znalec také opakovaně poukázal na to, že se nezabýval „lhavostí“ poškozené, ale zabýval se tím, zda výpověď má logický konstrukt; to znamená, zdali je vybavována jakoby z jiných částí paměti než epizodická. Znalec zejména poukázal na to, že obecně, zdali něco prožijeme, jsou to vzpomínky nestranného pozorovatele, který se dívá shora na nějaký skutek, který prožíváme, emočně ho zabarvujeme, a pak zase nějakým způsobem si ho v nějakém kontextu vybavujeme. Jsou to tedy vzpomínky nestranného pozorovatele nebo svědecké vzpomínky, je to vzpomínka někoho, kdo to prožil, a to má své zákonitosti při vybavování. Znalec dále upozornil na to, že u poškozené nebyla prokázána patologická lhavost. Je samozřejmostí, že děti lžou, zejména ve škole, toto však nemá souvislost se specifickou věrohodností.

56. Znalec se také zabýval vztahem poškozené k obžalovanému. Poukázal na to, že zpočátku byla poškozená potěšena tím, že se o ni dospělý zajímá, posléze jí to však bylo nepříjemné, odmítala ho, matce se však nespověděla z toho důvodu, že věděla, že matka by to nepochopila. Neměla však nikoho dalšího, komu by se svěřila. Při popisu skutku sama poškozená uvedla, že jakoby „vypnula“, jako ztuhla, a jednala automaticky. Toto je z psychologického hlediska běžné, což však děti nemohou vědět, přičemž toto je typické jednání oběti.

57. Znalec také poukázal na to, že pokud poškozená nepřiznala komunikaci s osobou [anonymizováno], přičemž komunikace měla sexuální podtext, bylo to z toho důvodu, že se stydí.

58. Znalec se také vyjádřil k dalšímu chování poškozené, zejména k tomu, že se s chováním obžalovaného svěřila až se značným časovým odstupem. Znalec k tomu uvedl, že děti díky své nezralé psychice, pokud dospělý zneužije jejich důvěru a vstoupí do intimního prostoru, tak psychika dětí nejdříve reaguje tak, že neví, co si s tím počít, potom začne cítit vinu, a pokud se to, „provalí“, tak budou potrestány děti. Není snadné říct o učitelích, že mi něco sexuálně dělá, a to ani pro výborné či oblíbené žáky, jde o nápor na psychiku vedoucí k tomu, že nikdo toto oznámit nechce. Reakce u dětí může být různá, mohou být strnulé, případně začít rušit, případně začít omlouvat, avšak reakce je jiná než u dospělých lidí. Závěrem znalec poukázal na to, že skutečnosti, které poškozená uváděla, nemohou být prožitkem s jinou osobou než s obžalovaným. Tato záměna je vyloučena.

59. Ke znaleckému posudku obhájce uvedl, že tento je z procesního hlediska nepoužitelný, když znalci vycházeli z výpovědi poškozené, která nemá procesní váhu, a znalecký posudek byl vypracován ještě před sdělením obvinění a vychází tedy z výpovědi, která je procesně vadná. Tato není použitelná v řízení před soudem. Navrhl proto, aby byl vypracován nový znalecký posudek.

60. Soud důkazní návrh obhájce zamítl, když konstatoval, že znalecký posudek je z procesního hlediska použitelný. Obecně je nutno uvést, že znalce je možno přibrat v kterémkoliv stadiu trestního řízení, tedy i před zahájením trestního stíhání. Lze tedy vyžadovat znalecké posudky i před zahájením trestního stíhání, aniž by se muselo jednat o neopakovatelný či neodkladný úkon. Z pohledu trestního řádu tedy znalci mohli vypracovat znalecký posudek i před zahájením trestního stíhání. K dispozici měli protokol o výslechu osoby mladší osmnácti let, tedy [celé jméno poškozené], ze dne [datum], přičemž výslech byl proveden za přítomnosti orgánu sociálně – právní ochrany dětí. Již předtím došlo k zahájení úkonů trestního řízení, jak vyplývá ze záznamu ze dne [datum] Nezletilá [celé jméno poškozené] byla dle protokolu přiměřeně poučena podle trestního řádu, a to zejména v tom smyslu, že nesmí nikoho křivě obvinít, musí vypovídat pravdu, a nesmí nic zamlčovat. Protokol o výslechu svědkyně, respektive jeho obsah, následně vedl k přibrání znalců, přičemž poté, co byl vypracován znalecký posudek, bylo vydáno usnesení podle § 160 odstavec 1 trestního řádu o zahájení trestního stíhání, a to dne [datum]. Lze tedy shrnout, že prvotní výslech poškozené byl proveden zákonným způsobem, a byl tedy použitelný pro vypracování znaleckého posudku, jehož závěry následně vedly k postupu podle § 160 odstavec 1 trestního řádu. Soud rovněž nepochyboval o správnosti závěrů znalců, když tyto byli oba vyslechnuti v rámci hlavního líčení, a to v zásadě již poté, co bylo provedeno dokazování, a byly jim tak pokládány otázky, které navazovaly na informace vyplývající z provedených důkazů.

61. Poté, co soud konstatoval, že lze znalecké posudky použít, a nevyhověl tak námitce obhájce, dospěl soud k závěru, že z hlediska právního lze výpověď poškozené [celé jméno poškozené] považovat za věrohodnou. Zejména je nutno upozornit na skutečnost, že poškozená byla opakovaně vyslechnuta, její výpověď z přípravného řízení byla čtena ze spisu za použití § 102 odstavec 2 trestního řádu, následně byla ještě navíc svědkyně vyslechnuta i v rámci hlavního líčení, a to opakovaně, přičemž svědkyně v zásadě situaci popisovala konstantně, nebyly zjištěny zásadní rozpory, svědkyně tak uváděla skutečně prožité události, její výpověď byla i ve shodě s výpověďmi svědků – osob mladších osmnácti let, které byly čteny v rámci hlavního líčení. Byť šlo v daném případě o nepřímé svědky, tyto svědci potvrzovali některé skutečnosti, které následně poškozená uváděla, a také potvrdili, že obžalovaného ve více případech viděli ve společnosti poškozené, a to i mimo výuku. Poškozená navíc popsala interiér kabinetu, ve kterém zčásti popsanému jednání došlo, což se shoduje s protokolem o ohledání místa činu a fotodokumentací. V rámci přípravného řízení byla také provedena prověrka výpovědi poškozené, a ani zde nebyly shledány zásadní rozpory. V rozporu s výpovědí poškozené nejsou ani záznamy z facebookové komunikace, které potvrzují určitý vztah mezi poškozenou a obžalovaným. Podstatné jsou závěry znalců, ze kterých lze učinit závěr, že poškozená reprodukovala prožité skutečnosti. Nebylo přitom shledáno nic, co

by tuto reprodukci mohlo jakýmkoliv způsobem ovlivnit. Intelekt poškozené přitom neměl žádný význam pro reprodukci prožitých událostí. Rovněž tak tvrzení svědků, zejména učitelů, že poškozená má sklony ke lhaní, nemá zásadní vliv na posouzení věrohodnosti konkrétní výpovědi.

62. Ačkoliv tedy ve věci je [celé jméno poškozené] jedinou přímou svědkyní, lze s ohledem na uvedené nepřímé důkazy a znalecké posudky, jakož i listinné materiály, učinit závěr, že se stal skutek tak, jak je popsáno výše.

63. Ve shodě se znalci má soud za to, že pokud mezi [celé jméno poškozené] a další osobou docházelo k facebookové komunikaci se sexuálním podtextem, toto nemá žádný vliv na posouzení výpovědi poškozené, když z její výpovědi i ze závěrů znalců vyplynulo, že pokračující chování obžalovaného vůči ní jí bylo nepříjemné, a proto se nakonec se vším svěřila spolužačkám. Šlo v daném případě o jednání konkrétní osoby, tedy obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který navíc zneužíval svého postavení jako asistent, přičemž toto jednání poškozenou výrazně obtěžovalo, a do budoucna chtěla tomuto jednání zabránit. Toto jednání poškozené přitom nevyklučuje to, aby s někým, ke komu měla pozitivní vztah, vedla facebookovou komunikaci, a to i se sexuálním podtextem.

64. Soud dále konstatoval, že obžalovaný působil jako asistent pedagoga. Z titulu svého zařazení fakticky vykonával dozor nad poškozenou, a to v rámci výuky. Poškozená tedy byla odkázána na obžalovaného, a tím byla i omezena její svoboda rozhodování. Toho využil obžalovaný k realizaci svých záměrů. Obžalovaný si byl přitom nepochybně vědom podřízenosti poškozené, jakož i toho, kolik je jí roků. Věděl tedy, že jde o dítě mladší patnácti let. Jednání obžalovaného je nutno posoudit jako jiný způsob pohlavního zneužití, když obžalovaný osahával na těle, a to i na holých prsou a pod spodními kalhotkami poškozenou, a to z důvodu ukájení pohlavního pudu.

65. S ohledem na provedené dokazování soud upravil skutkovou větu tak, že obžalovaný se jednání dopouštěl v období od října 2018 do konce roku 2019, když nebylo nějak prokázáno, že by ve svém jednání pokračoval až do [datum]. Z výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené] vyplývá, že koncem roku 2019 se již obžalovanému úspěšně vyhýbala a rovněž nepokračovala komunikace prostřednictvím sociálních sítí. Rovněž tak byla upravena skutková věta s tím, že v uvedené době byla [celé jméno poškozené] žákyní 6. třídy a od září 2019 žákyní 7. třídy. Z provedených důkazů vyplynulo, že [celé jméno poškozené] opakovala jednak pátou třídu, jednak sedmou třídu a povinnou školní docházku tak ukončila absolvováním sedmé třídy.

66. Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jednak dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil, a spáchal uvedený čin na dítěti mladším patnácti let zneužívaje svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu a jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu, a tímto jednáním naplnil jak po objektivní, tak po subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty jednak zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, 2 trestního zákoníku a jednak přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku.

67. Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaných trestných činů, zejména jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil zejména délku doby, po kterou obžalovaný pokračoval v páchání své trestné činnosti, jakož i způsob provedení trestných činů. Soud hodnotil také intenzitu narušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, kterým je zejména zájem na ochraně mravního a tělesného vývoje dětí. Jde tedy o ochranu dětí mladších patnácti let před útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost.

68. Soud také hodnotil osobu obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který je asistentem pedagoga, v místě bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky, v opisu rejstříku trestů má obžalovaný sice dva záznamy, k těmto však soud s ohledem na druh uložených trestů a časový odstup nepřihlížel jako k okolnosti přitěžující.

69. Obžalovanému polehčovalo to, že před spácháním trestných činů vedl řádný život. Okolnosti přitěžující neshledal soud žádné.

70. Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku bude v daném případě dosaženo uložením úhrnného trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání dvou roků a šesti měsíců. S ohledem na osobu obžalovaného a uvedenou okolnost polehčující má soud za to, že v daném případě lze účelu trestu dosáhnout i bez jeho přímého výkonu, a proto za použití § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku obžalovanému výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří roků. Povinností obžalovaného bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo o ojedinělé vybočení; v opačném případě soud rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná (§ 83 odstavec 1 trestního zákoníku).

71. Soud také považoval za nezbytné, a to zejména s ohledem na funkci obžalovaného, jakož i na charakter spáchaných trestných činů, obžalovanému uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výchovné a pedagogické práce s dětmi mladšími patnácti let, a to na přiměřenou dobu v trvání pěti roků. Bylo totiž nepochybně prokázáno, že obžalovaný se jednání dopustil v souvislosti s výkonem funkce asistenta pedagoga, a to vůči dítěti mladšímu patnácti let. Bylo proto nezbytné s ohledem na eliminaci dalšího nebezpečí obžalovanému znemožnit výkon výchovné a pedagogické práce s dětmi mladšími patnácti let.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 8. dubna 2022

Mgr. Vladimír Čermák
soudce

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. srpna 2022.